

ACTIVITAT NORMATIVA,
JURISPRUDENCIAL
I CONSULTIVA

1. INSTITUCIONS DE L'ESTAT
1.1. ACTIVITAT LEGISLATIVA ESTATAL

A cura de CARLES VIVER I PI-SUNYER

Llei 36/1985, de 6 de novembre, per la qual es regulen les relacions entre la institució del Defensor del Poble i les figures similars a les diverses Comunitats autònomes

(Vegeu el comentari d'aquesta Llei a la secció Comentari i Notes.)

Llei 46/1985, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat

Sota la rúbrica «Comunitats Autònomes» i dins el capítol II del Títol V, aquesta llei dedica diversos preceptes a regular les qüestions següents:

a) Participació de les Comunitats Autònomes en els ingressos de l'Estat. S'inclouen els percentatges de participació que aquestes tenen en determinats ingressos de l'Estat, concretament en els recaptats en l'any de vigilància d'aquesta llei en virtut dels capítols I i II del pressupost de l'Estat, impostos directes i indirectes, llevat dels tributs que són susceptibles de cessió a aquestes. Els percentatges de participació, aprovats per les diferents Comissions Mixtes de Transferències, tampoc no s'aplicaran, tal com recull expressament l'art. 59, per primera vegada a aquells ingressos inclosos en el citat pressupost com a «recursos propis de les Comunitats Europees».

En el mateix precepte assenyalat, s'estableix la manera com s'hauran de

satisfer aquestes, així com la manera com s'haurà de portar a terme la liquidació definitiva un cop realitzada la corresponent als pressupostos de 1986.

b) S'estableixen els crèdits corresponents per a la cobertura del cost efectiu dels serveis transferits a les Comunitats Autònomes que no hagin estat tinguts en compte en la determinació dels percentatges de participació d'aquestes en determinats ingressos de l'Estat. De la mateixa manera, se sanciona la forma de liquidació, així com els requisits que han de complir els reials decrets de traspasos de servei, ja sigui per primera vegada, ja signifiqui la valoració definitiva o l'ampliació d'aquesta en relació amb un servei ja traspasat.

c) S'estableix la dotació del Fons de Compensació Interterritorial corresponent a 1986. Se sanciona alhora que totes les Comunitats Autònomes han de tenir aprovat abans del dia 1 de juliol de 1986 un Programa de

Desenvolupament Regional per al període 1987-1990.

Finalment, en els articles 62 i 63 s'estableixen normes per al seguiment i el control de la gestió de les suspensions, així com la possibilitat d'efec-

tuar avançaments a les Comunitats Autònomes a compte dels recursos que hagin de percebre dels Pressupostos Generals de l'Estat.

M.ª DOLORES ARIAS

Llei 49/1985, de 27 de desembre, d'adaptació del Concert Econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc a l'Impost sobre el Valor Afegit

La llei que comentem té per objecte, a través d'un article únic, aprovar l'adaptació del Concert Econòmic vigent al País Basc a l'Impost sobre el Valor Afegit.

En efecte, la incorporació d'aquest impost al sistema tributari estatal constitueix una reforma substancial de l'ordenament jurídic tributari, que afecta alguns dels tributs concertats, com són, fonamentalment, l'Impost General sobre el Tràfic de les Empreses, l'Impost sobre el Luxe i els impostos especials.

Aquesta situació obliga a adaptar el Concert en la mesura que l'Impost sobre el Valor Afegit substitueix els impostos a què hem fet referència més amunt, els quals desapareixen del sistema tributari i, lògicament, del sistema tributari del País Basc.

El Concert Econòmic vigent, aprovat per Llei 12/1981, de 13 de maig, preveu, en la seva Disposició Addi-

cional 2.ª, el procediment que s'ha de seguir en el supòsit que es produeixi una alteració substancial en el sistema tributari estatal. Doncs bé, s'ha fet necessària l'aplicació d'aquesta disposició pels motius abans exposats.

Amb aquesta finalitat, utilitzant el mateix procediment seguit per a la implantació del Concert (tal com assenyala la Disposició Addicional 2.ª, n.º 1), es va procedir a l'adaptació d'aquell a l'Impost sobre el Valor Afegit, després que el corresponent acord fos aprovat per la Comissió Mixta Estat-País Basc el dia 27 de setembre de 1985.

La Llei 49/1985 que aprovava la citada i necessària adaptació entrà en vigor, lògicament, el mateix dia que la Llei Reguladora de l'Impost sobre el Valor Afegit.

M.ª DOLORES ARIAS

1.2. ADMINISTRACIÓ DE L'ESTAT

A cura de JOAQUIM TORNOS

R.D. 1572/1985, de 17 de juliol. Ensenyament de la llengua catalana, modalitat balear, als centres d'ensenyament no universitari de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOE, 6 de setembre).

Es disposa que el Ministeri d'Educació i Ciència, d'acord amb la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, establiran les fórmules de cooperació necessàries per fer efectiu l'ensenyament de la llengua catalana, fins que aquesta competència pugui ser exercida de manera exclusiva per la Comunitat Autònoma Balear.

R.D. 1573/1985, d'1 d'agost. Denominacions genèriques i específiques de productes alimentaris.

D'acord amb les previsions de la Llei 25/1970, i per raó de la incorporació d'Espanya al Mercat Comú, el règim de denominacions genèriques i específiques s'estén a diversos productes agrícoles. El sistema del Reial Decret, diu l'Exposició de Motius, s'estructura sobre un doble fonament: la no imposició a les Comunitats Autònomes del marc propiciat per l'Estat i la necessària actuació en col·laboració de l'Administració estatal i autonòmica. Les competències per tramitar i resoldre els expedients s'establei-

xen d'acord amb l'àmbit territorial dels productes afectats.

RESOLUCIÓ de 30 de setembre de 1985. Es dona publicitat al conveni entre l'Excel·lentíssim Sr. Ministre de Sanitat i Consum, i l'Excel·lentíssim Sr. Conseller de Treball, Sanitat i Seguretat Social del Govern de la Comunitat Autònoma de Canàries sobre coordinació de l'assistència sanitària (BOE, 7 d'octubre).

Es crea una comissió paritària de coordinació amb funcions d'estudi i proposta.

RESOLUCIÓ d'1 d'octubre de 1985. Es dona publicitat al conveni, amb el mateix contingut que l'establert amb data de 30 de setembre de 1985, entre el Ministeri de Sanitat i la Conselleria de Sanitat i Consum de la Comunitat Valenciana (BOE, 8 d'octubre).

ORDRE de 25 de setembre de 1985. Es creen els Centres d'Informació dels Drets de la Dona a les ciutats de Gijón, la Corunya i Saragossa (BOE, 11 d'octubre).

Cal destacar de l'Ordre citada que els Centres d'Informació que crea el Ministeri de Cultura responen a l'exis-

tència d'un conveni previ entre l'Institut de la Dona i els Ajuntaments interessats. Les Comunitats Autònomes respectives, que no van assumir competències en aquesta matèria, en queden desplaçades.

R.D. 1880/1985, de 24 de setembre. S'estableix un nou termini per sol·licitar els beneficis de zona de preferent localització industrial agroalimentària a les Comunitats Autònomes d'Aragó, Múrcia i València (BOE, 17 d'octubre).

RESOLUCIÓ de 13 de setembre. Es dóna publicitat al conveni entre l'Administració de l'Estat i la Comunitat Autònoma de la Rioja per a la restauració del Patrimoni Artístic (BOE, 24 d'octubre).

S'estableix una actuació conjunta en aquells edificis de cabdal importància i amb un interès que depassa els límits regionals. Per al seguiment i control de les accions conjuntes acordades es crea una Comissió de Seguiment paritària.

R.D. 1950/1985, d'11 de setembre. Es creen, en matèria d'ensenyament, els Serveis d'Alta Inspecció de l'Estat (BOE, 25 d'octubre).

Es creen els Serveis d'Alta Inspecció d'Educació de les Comunitats Autònomes del País Basc, Catalunya, Galícia, Andalusia, Canàries i València. De fet, aquests serveis ja existien a les quatre primeres Comunitats Autònomes, creats pels RRDD 480/1981 i 1982/1983. El R.D. 1950/1985 remet, pel que fa a les funcions que constitueixen l'Alta Inspecció, al contingut del R.D. 480/1981. La seva aportació consisteix a regular la composició d'aquests serveis, d'acord amb

el que estableix la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública. Determina la integració i dependència dels funcionaris del servei, i el procediment de selecció, nomenament i cessament.

R.D. 1985/1985, de 28 d'agost. Se suprimeix l'Institut de Reforma de les Estructures Comercials (IRES-co) (BOE, 28 d'octubre).

D'acord amb el que estableix la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat, per adequar l'estructura organitzativa de l'Administració de l'Estat al procés de transferències de competències a les Comunitats Autònomes.

R.D. 1987/1985, de 24 de setembre. Normes generals d'instal·lació i funcionament de les estacions ITV (BOE, 28 d'octubre).

El R.D. 1987/1985 respon a la problemàtica específica que planteja l'execució de la legislació estatal, i d'acord amb aquesta relació redueix la competència executiva de les Comunitats Autònomes. El punt de partida és la situació en què correspon a l'Estat la funció normativa en matèria d'establiment de les condicions tècniques per a la circulació de vehicles, i a les Comunitats Autònomes la funció executiva de comprovació del compliment d'aquestes condicions. Doncs bé, per garantir l'homogeneïtat en la funció d'aplicació de la norma estatal, s'estableixen reglamentàriament les condicions mínimes per a la instal·lació i funcionament de les estacions ITV, és a dir, es condiciona l'exercici de la funció executiva.

RESOLUCIÓ de 5 de setembre de 1985. Es dóna publicitat als convenis en-

tre l'Administració de l'Estat i les Comunitats Autònomes d'Aragó, Castella-La Manxa, Castella i Lleó, Extremadura, Múrcia i València sobre cooperació per a la restauració hidrològic-forestal de conques (BOE, 30 d'octubre).

RESOLUCIÓ de 4 d'octubre de 1985.
Es dona publicitat a l'acord de col·laboració per al desenvolupament de la política tecnològica entre el Ministeri d'Indústria i Energia i el Departament d'Indústria, Comerç i Turisme del Govern de Navarra (BOE, 30 d'octubre).

RESOLUCIÓ de 5 de setembre de 1985.
Es dona publicitat als convenis subscrits entre l'Administració de l'Estat i les Comunitats Autònomes d'Andalusia i Madrid sobre cooperació per a la restauració hidrològic-forestal de conques (BOE, 19 d'octubre).

R.D. 2069/1985, de 9 d'octubre. Articulació de competències en matèries d'activitats esportives universitàries (BOE, 7 de novembre).

Aquesta norma tracta d'articular les competències en matèria d'activitats esportives universitàries entre les Universitats, el Consell Superior d'Esports i les Comunitats Autònomes, sense que, al nostre parer, es resolgui de manera satisfactòria el problema de la delimitació competencial. Així, mentre l'art. 2n. atribueix a les Comunitats Autònomes la coordinació de les activitats esportives a realitzar en el seu territori, l'art. 4t. reserva al Consell Superior d'Esports la coordinació efectiva (*sic*) en la promoció i difusió de la pràctica de l'esport universitari i en la seva programació global.

RESOLUCIÓ de 18 d'octubre de 1985.
Es dona publicitat al conveni entre l'Institut Nacional d'Ocupació i la Junta de Comunitats de Castella-La Manxa per al foment de l'ocupació (BOE, 15 de novembre).

RESOLUCIÓ d'1 d'octubre de 1985.
Es dona publicitat al conveni sobre ensenyament del català a la franja oriental d'Aragó entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria de Cultura i Educació de la Comunitat Autònoma d'Aragó (BOE, 16 de novembre).

RESOLUCIÓ d'1 d'octubre de 1985.
Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria d'Educació i Cultura de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en matèria d'ensenyament de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears (BOE, 16 de novembre).

RESOLUCIÓ d'1 d'octubre de 1985.
Es dona publicitat al conveni sobre desenvolupament de les experiències en el camp de l'educació infantil entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria d'Emigració i Acció Social de la Junta d'Extremadura (BOE, 16 de novembre).

RESOLUCIÓ de 7 d'octubre de 1985.
Es dona publicitat al conveni de cooperació entre el Ministeri d'Educació i Joventut de la Comunitat Autònoma de Madrid (BOE, 16 de novembre).

RESOLUCIÓ de 18 d'octubre de 1985.
Es dona publicitat al conveni entre l'Institut Nacional d'Ocupació

i la Comunitat Autònoma d'Aragó per a la realització d'obres i serveis per part de treballadors sense feina (BOE, 20 de novembre).

R.D. 2155/1985, de 23 d'octubre. Agrupacions de Productors Agraris de Cereals i les seves Unions (BOE, 21 de novembre).

S'estenen al grup de «Cereals» els beneficis de la Llei 29/1972, de 22 de juliol, sobre Agrupacions de Productors Agraris. D'acord amb l'article 4t., les Unions d'Agrupacions de segon o inferior grau, o mitjançant conveni o acord que s'haurà de materialitzar en un contracte homologat per la Comunitat Autònoma corresponent, quan les entitats contractants pertanyin a la mateixa Comunitat Autònoma, o pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació en el cas que les entitats pertanyin a diferents Comunitats.

RESOLUCIÓ d'1 d'octubre de 1985. Es dona publicitat al conveni sobre desenvolupament de les experiències en el camp de l'educació infantil entre el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria de Sanitat, Benestar Social i Treball de la Comunitat Autònoma de Castella-La Manxa (BOE, 22 de novembre).

RESOLUCIÓ de 18 d'octubre de 1985. Es dona publicitat al conveni entre l'Institut Nacional d'Ocupació i el Govern de la Comunitat de Madrid, per a la realització d'obres i serveis per part de treballadors sense feina (BOE, 23 de novembre).

RESOLUCIÓ de 18 d'octubre de 1985.

Es dona publicitat al conveni entre l'Institut Naiconal d'Ocupació i la Junta d'Extremadura per a la realització d'obres i serveis per part de treballador sense feina (BOE, 25 de novembre).

RESOLUCIÓ de 18 d'octubre de 1985. Es dona publicitat al conveni entre l'Institut Naiconal d'Ocupació i la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al foment de l'ocupació (BOE, 25 de novembre).

RESOLUCIÓ de 14 d'octubre de 1985. Es dona publicitat al conveni subscrit entre l'Administració de l'Estat i la Comunitat Autònoma de Balears sobre cooperació per a la restauració hidrològic-forestal de conques (BOE, 25 de novembre).

RESOLUCIÓ de 30 d'octubre de 1985. Es dona publicitat al conveni entre la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Ordenació del territori de la Comunitat Autònoma de Cantàbria i el CEDEX del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme (BOE, 28 de novembre).

RESOLUCIÓ de 12 de novembre de 1985. Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri de Treball i Seguretat Social amb la Junta d'Andalusia en matèria de foment de l'ocupació (BOE, 29 de novembre).

RESOLUCIÓ de 23 de setembre de 1985. Es dona publicitat al conveni subscrit entre l'Administració de l'Estat i la Comunitat Autònoma de Catalunya sobre cooperació per a la restauració hidrològic-forestal de conques (BOE, 9 de novembre).

R.D. 2253/1985, de 22 de març. Especialització en Dret foral com a mèrit preferent per al nomenament de notaris de determinades Comunitats Autònomes (BOE, 3 de desembre).

El R.D. 2253/1985 tracta de satisfer les previsions estatutàries contingudes als Estatuts d'Autonomia d'Aragó, Catalunya, Galícia, i a la Llei Orgànica de Reintegració i Millora del Règim Foral de Navarra, tenint en compte el que estableix el R.D. 1209/1984, de 8 de juny, de modificació del Reglament Notarial i el caràcter nacional del Cos de Notaris. Amb aquesta finalitat es regula el procediment per acreditar l'especialització en el Dret civil, foral o especial propi de les Comunitats Autònomes abans citades.

ORDRE de 31 d'octubre de 1985. S'estableix el comunicat unificat d'actuació dels Serveis contra Incendis i de Salvament (BOE, 12 de desembre).

Es regula el procediment per complimentar el que disposa el R.D. 1053/1985, de 25 de maig, per tal de realitzar un comunicat unificat d'actuació dels Serveis contra Incendis i de Salvament. Els Serveis dependents de les Comunitats Autònomes hauran de complimentar, quan s'escaigui, el document normalitzat i trametre'l al Govern Civil o Delegació del Govern.

RESOLUCIÓ de 3 de desembre de 1985. Es dona publicitat al conveni entre el Ministeri de Treball i Seguretat Social amb el Principat d'Astúries per a la coordinació de la política d'ocupació (BOE, 13 de desembre).

RESOLUCIÓ de 14 de novembre de 1985. Es disposa la publicació del conveni entre la Comunitat Autònoma de la Rioja, l'IRYDA i TRAGSA per a la coordinació i col·laboració de totes dues Administracions i l'execució d'obres per part de l'empresa (BOE, 17 de desembre).

R.D. 2344/1985, de 20 de novembre. Es regula la inspecció tècnica de vehicles (BOE, 18 de desembre).

La disposició final 4a. estableix: *«Con carácter general, y a los efectos de lo dispuesto en el presente Real Decreto, se entenderá por la Administración Pública las Administraciones de las Comunidades Autónomas, excepto en los casos en los que la función de inspección técnica de vehículos no haya sido transferida, en los que el término Administración Pública se referirá a la Administración del Estado.»*

RESOLUCIÓ de 26 de novembre de 1985. Acord de col·laboració entre l'INE i el Centre d'Informació Estadística de la Comunitat Autònoma de Galícia (BOE, 20 de desembre).

R.D. 2375/1985, de 18 de desembre. Es regulen els criteris d'admissió d'alumnes als centres docents sostinguts amb fons públics (BOE, 27 de desembre).

La disposició addicional 3a. estableix: *«Este Reglamento será de aplicación en el ámbito territorial de las Comunidades Autónomas que tengan atribuida competencia al efecto en tanto no desarrollen lo establecido en los artículos 20.2 y 53 de la Ley Orgánica reguladora del Derecho a*

la Educación, de conformidad con su disposición adicional primera, punto uno, y mientras no tengan transferidos los servicios correspondientes. En todo caso, este Reglamento se aplicará para integrar las disposiciones autonómicas.»

R.D. 2377/1985, de 18 de desembre.
Reglament de normes bàsiques sobre concerts educatius.

Aquest Reglament, al qual es reconeix el valor de norma bàsica, desenvolupa el sistema de Concerts previst a l'art. 47 de la LODE. La concreció, desenvolupament i execució del seu contingut correspon a les Comunitats Autònomes. En aquest sentit, l'art. 7 estableix que «*lo dispuesto en este Reglamento será de aplicación en todo el territorio español*», sense perjudici que el mateix Reglament reconegui

la competència autonòmica en l'aplicació de les seves disposicions (arts. 3, 24, 27, 41 i disposició addicional 8a.).

ORDRE de 30 de desembre de 1985.
Instruccions per a la implantació del règim de concerts educatius a partir del curs 1986/87 (BOE, 31 de desembre).

L'art. 10 estableix: «*Lo dispuesto en la presente Orden será de aplicación en el ámbito territorial de las Comunidades Autónomas a que se refiera la disposición adicional primera, punto uno, de la Ley Orgánica 8/1985, de 3 de julio, cuyos consejeros titulares de Educación dispondrán lo que consideren oportuno, a fin de que la implantación del régimen de conciertos educativos tenga lugar en las mismas a partir del curso académico 86/87.*»

TRANSFERÈNCIES

Andalusia

R.D. 1713/1985, d'1 d'agost. Sanitat (AISNA) (BOE, 24 de setembre).

R.D. 1829/1985, d'1 d'agost. Participacions de SEPES en determinades entitats urbanístiques (BOE, 9 d'octubre).

Aragó

R.D. 1781/1985, d'11 de setembre. Sanitat (AISNA) (BOE, 2 d'octubre).

R.D. 2051/1985, de 9 d'octubre. Protecció de menors (BOE, 4 de novembre).

Astúries

R.D. 1665/1985, de 30 d'abril. Protecció de la dona (BOE, 18 de setembre).

R.D. 1793/1985, d'11 de setembre. Ampliació de funcions i mitjans en matèria de sanitat (AISNA) (BOE, 4 d'octubre).

R.D. 2068/1985, de 9 d'octubre. Protecció de menors (BOE, 7 de novembre).

Canàries

R.D. 1935/1985, de 23 de gener. INSERSO (BOE, 23 i 24 d'octubre).

R.D. 1937/1985, de 9 d'octubre. Reforma i desenvolupament agrari (BOE, 23 d'octubre).

R.D. 1938/1985, de 9 d'octubre. Pesca en aigües interiors, marisqueig i aqüicultura. (BOE, 23 d'octubre).

R.D. 1939/1985, de 9 d'octubre. Ensenyaments professionals nàuticopesquers (BOE, 23 d'octubre).

R.D. 2057/1985, de 23 d'octubre. Ports (BOE, 3 de desembre).

Cantàbria

R.D. 1649/1985, de 19 d'abril. Reforma i desenvolupament agrari (BOE, 16 de setembre).

R.D. 1772/1985, d'1 d'agost. Laboratoris agraris i de sanitat i producció animal (BOE, 1 d'octubre).

R.D. 2125/1985, de 9 d'octubre. Artesania, medi ambient i aigües minerals i termals (BOE, 15 de novembre).

Castella-La Manxa

R.D. 2057/1985, de 9 d'octubre. Protecció de menors (BOE, 5 de novembre).

Castella-Lleó

R.D. 1712/1985, d'1 d'agost. Protecció de la dona (BOE, 24 de setembre).

R.D. 1715/1985, d'1 d'agost. Tributs deguts, assessorament jurídic, defensa en judici i fiscalització-intervenció (BOE, 23 de setembre).

R.D. 1783/1985, d'11 de setembre. Sanitat (AISNA) (BOE, 3 d'octubre).

R.D. 1843/1985, d'11 de setembre.

Reforma i desenvolupament agrari (BOE, 11 d'octubre).

R.D. 1064/1985, de 9 d'octubre. Ampliació de mitjans en matèria de protecció de menors (BOE, 6 de novembre).

Catalunya

R.D. 1771/1985, d'1 d'agost. Espectacles (BOE, 1 d'octubre).

Extremadura

R.D. 1795/1985, d'11 de setembre. Ampliació de mitjans en matèria de sanitat (AISNA) (BOE, 4 d'octubre).

Galícia

R.D. 1632/1985, de 19 d'abril. Laboratoris agraris i de sanitat i producció animal (BOE, 14 de setembre).

R.D. 1870/1985, d'11 de setembre. Abastiment d'aigües, sanejament, canalització i defensa de marges (BOE, 15 d'octubre).

R.D. 1995/1985, de 9 d'octubre. Sanitat (AISNA) (BOE, 29 d'octubre).

Madrid

R.D. 1758/1985, 6 de març. Serveis i assistència socials (BOE, 30 de setembre).

R.D. 2058/1985, de 9 d'octubre. Reforma i desenvolupament agrari (BOE, 5 de novembre).

R.D. 1059/1985, de 9 d'octubre. Temps lliure (BOE, 5 de novembre).

R.D. 2060/1985, de 9 d'octubre. Sanitat (AISNA) (BOE, 6 a 11 de novembre).

R.D. 1077/1985, de 9 d'octubre. Ampliació de mitjans en matèria de protecció de menors (BOE, 8 de novembre).

R.D. 2251/1985, de 23 d'octubre. Ordenació del territori, urbanisme, medi ambient i patrimoni arquitectònic, control de la qualitat de l'edificació i habitatge (BOE, 3 de novembre).

R.D. 2338/1985, de 20 de novembre. Assessorament jurídic, defensa en judici i fiscalització-intervenció (BOE, 17 de novembre).

Múrcia

R.D. 2026/1985, de 9 d'octubre. Sanitat (AISNA) (BOE, 31 d'octubre).

R.D. 2076/1985, de 9 d'octubre. Protecció de menors (BOE, 8 de novembre).

Navarra

R.D. 1697/1985, d'1 d'agost. Sanitat (BOE, 21 de setembre).

R.D. 1698/1985, d'1 d'agost. Habitats rurals (BOE, 21 de setembre).

R.D. 1702/1985, d'1 d'agost. Assistència i serveis socials (BOE, 21 de setembre).

R.D. 1773/1985, d'1 d'agost. Petita i mitjana empresa industrial (BOE, 1 d'octubre).

R.D. 1774/1985, d'1 d'agost. Indústria, energia i mines (BOE, 1 d'octubre).

R.D. 1775/1985, d'1 d'agost. Protecció de menors (BOE, 1 d'octubre).

València

R.D. 1794/1985, d'11 de setembre. Reforma i desenvolupament agrari (BOE, 4 d'octubre).

R.D. 1986/1985, de 9 d'octubre. Ports (BOE, 28 d'octubre).

R.D. 2337/1985, de 9 d'octubre. Sanitat (AISNA) (BOE, 17 de desembre).

1.3. TRIBUNAL CONSTITUCIONAL
1.3.1. SENTÈNCIES DEL TRIBUNAL
CONSTITUCIONAL

A cura de FRANCESC DE CARRERAS i JOAQUIM FERRET

**Sentència 102/1985, de 4 d'octubre. Conflicte positiu de competències:
potestat sancionatòria en matèria de sanitat**

1. El conflicte és promogut pel Govern en relació amb l'article 3r., paràgraf 2n., del Decret 587/1984, de 27 de juliol, del Govern de Canàries sobre distribució de la potestat sancionatòria, en matèria de treball i sanitat entre els òrgans de l'esmentada Comunitat Autònoma.

2. El requeriment d'incompetència formulat pel Govern considera que l'article 3.2 del Decret esmentat no s'adequa a l'ordre constitucional per dues raons: a) desborda les competències autonòmiques en preveure sancions superiors a les considerades en la legislació estatal bàsica, com és el cas de la clausura d'un establiment, i b) atribueix a un òrgan de la Comunitat Autònoma una facultat sancionatòria que correspon tan sols al Consell de Ministres.

El Govern de Canàries acceptà el requeriment en el primer aspecte (i modificà l'article pel Decret 660/1984, d'11 d'octubre, BOCAC de 2 de novembre, suprimint les paraules «o *su clausura*»); així la discrepància va restar limitada al segon aspecte, és a dir, a la facultat del Consell de Govern de la Comunitat Autònoma per imposar sancions.

Respecte al segon aspecte de la fa-

cultat autonòmica per imposar sancions, el Tribunal estableix els raonaments següents:

a) La potestat sancionatòria és una facultat executiva. La matèria sobre la qual es projecta aquesta potestat és la sanitat. En aquesta matèria, la Comunitat Autònoma de Canàries, segons l'article 32.7 del seu Estatut, té competències de desenvolupament legislatiu en el marc de la legislació bàsica de l'Estat i, si s'escau, en els termes que aquesta estableixi, com també competències d'execució.

b) No són acceptables les tres raons principals que allega l'Advocat de l'Estat: 1.ª La normativa estatal en la matèria (l'art. 36.2 de la Llei 26/1983, de 22 de juny) atribueix aquesta competència al Consell de Ministres. Si bé això és cert —diu el Tribunal Constitucional—, no es pot desconèixer que aquestes disposicions s'han de situar dins del marc de l'articulació concreta de competències entre les institucions centrals de l'Estat i cadascuna de les Comunitats Autònomes. 2.ª No es pot considerar bàsica la decisió d'imposar una sanció invocant els articles 38, 139.2. i 149.1.1 de la Constitució, ja que els actes concrets d'aplicació que suposen la imposició de sancions no

són contraris als principis continguts en aquests articles, per tal com són, precisament, l'aplicació de la normativa bàsica estatal, on es fixen els esmentats principis. Per tant, és aquesta norma general la que té caràcter bàsic i no la seva aplicació. 3.ª Tampoc no poden ser allegats els decrets de transferència ja que, com se sap, aquests no incorporen normes atributives de competències.

En conseqüència, no hi ha cap disposició que empari la facultat de l'Estat per imposar sancions i, en canvi, l'Estatut de Canàries, en atribuir com-

petències executives en matèria sanitària als òrgans de la Comunitat Autònoma, atorga la potestat sancionatòria al que disposin les normes d'aquesta Comunitat dins el marc competencial fixat per la Constitució.

3. La jurisprudència constitucional sobre el règim sancionador de les Comunitats Autònomes està continguda principalment en la STC 87/1985, de 16 de juliol, comentada al número anterior d'aquesta Revista.

F. C.

Sentència 143/1985, de 24 d'octubre. Conflicte positiu de competència: cinematografia: funcions d'inspecció

Ponent:

Àngel Escudero del Corral

1. L'objecte del conflicte té el seu origen en l'acta d'inspecció que uns funcionaris del Ministeri de Cultura aixecaren a una sala d'exhibició cinematogràfica, perquè entenien que havia infringit l'article 2 de la Llei 3/1980, de regulació de quotes de pantalla i distribució cinematogràfica. Davant aquest fet, el Consell Executiu, amb el requeriment previ, interposa conflicte de competències, al·legant que és competent en matèria de cinematografia en la mesura que aquesta matèria està compresa dins el concepte més ampli de cultura i espectacles (articles 148.1.17 i 19 i 149.2 de la Constitució i 9.4 i 9.31 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya). També manifesta que tots els serveis en matèria de cinematografia li han estat traspassats, llevat dels relacionats en els àmbits

estatal i internacional i el Fons de Protecció a la Cinematografia, que no tenen cap incidència en la matèria objecte del conflicte. Per tant, no correspon als òrgans i serveis de l'Administració de l'Estat la realització d'un acte d'inspecció en una matèria en la qual la Generalitat té competències.

L'Advocat de l'Estat centra les seves pretensions en els aspectes següents: Primer, l'acte administratiu que invoca la Generalitat —l'acte d'inspecció— no és l'idoni per ser objecte d'un procés de conflicte de competències davant el Tribunal Constitucional. Segon, la Generalitat era incompetent perquè no havia assumit efectivament les funcions inspectors en matèria cinematogràfica. Tercer, el tipus d'ordenació infringit (la Llei 3/1980) és, per naturalesa pròpia, d'àmbit estatal. Passarem ara a comentar aquests tres aspectes i la doctrina constitucional en aquest sentit.

2. L'Advocat de l'Estat considera que l'acte d'inspecció no és l'idoni per interposar el conflicte de competència per tal com: a) simplement és un acte inicial d'un procediment de tràmit (i la LOTC exigeix que sigui una disposició, resolució o acte, arts. 61 i 62); b) no procedeix d'un òrgan o autoritat administrativa (com exigeixen els articles 61.1 i 63.1 de la LOTC). En efecte, per al representant del Govern, una interpretació raonable de la LOTC ens ha de portar a la conclusió que *«el objeto idóneo del conflicto —aparte de disposiciones normativas reglamentarias— sólo pueden serlo las “resoluciones” (o actos definitivos o resoluciones de un expediente), y los actos de trámite que, aún no formalmente resolutorios, se les equiparen funcionalmente, en cuanto gocen de una competencia, amén de que unos y otros provengan de “la autoridad” (art. 63.1 de la LOTC) o, en otro caso, de quien “ocupe una posición destacada en la organización administrativa, cuyas declaraciones imputadas a la organización de que forma parte tengan carácter decisivo”»*.

Davant d'aquests arguments, el Tribunal, en la Sentència, considera que el que és essencial, als efectes de determinar si la via processal del conflicte de competència és la correcta, no és la naturalesa de l'acte en si mateix (si és resolutori, de tràmit, de tràmit però equiparat a resolutori, etc.), sinó *l'afirmació per un ens de posseir una competència enfront d'un altre al qual es nega el fet de posseir-la i que aquesta competència sigui exercida de manera real per mitjà de fets concrets d'invasió de competència*. Des d'aquest punt de vista, la iniciació del procediment sancionador per l'acte de l'inspector suposa indubtament l'afirmació per part d'un òrgan de l'Estat

—l'inspector— de posseir competència i d'exercir-la. D'altra banda, segons el Tribunal, *«la utilización del término “autoridad” en el artículo 63.1 de la LOTC y no en las demás normas reguladoras del conflicto de competencias positivo, no significa que los actos para originar la interferencia competencial deban emanar, necesariamente, y en todo caso, de funcionarios con capacidad de mando o decisión, es decir, con imperium (...), ya que dicho concepto es harto impreciso en nuestro ordenamiento jurídico (...). El inspector que levantó el acta tenía como cometido el de constatar hechos y el de iniciar el procedimiento sancionador, (...) lo que representa estar encuadrado dentro del concepto de autoridad administrativa»*.

En conseqüència, per totes aquestes raons, el Tribunal considera que hi ha base suficient per formalitzar el conflicte positiu de competència.

3. També allega, l'Advocat de l'Estat, que la Generalitat era incompetent *ratione temporis* perquè no havia assumit efectivament, en la data en què fou aixecada l'acta en qüestió, funcions inspectores en matèria cinematogràfica, la qual cosa exigia, en virtut del principi de continuïtat de l'acció administrativa, que seguís actuant la inspecció estatal.

Enfront d'aquesta alegació, el Tribunal recorda la molt deïterada doctrina que la titularitat de les competències correspon a les Comunitats Autònomes en virtut dels seus Estatuts, que operen *ope legis*, encara que el traspàs dels serveis pot ser la condició del ple exercici de les competències estatutàries assumides. Per tant, l'Administració estatal podia exercir la competència fins al moment de la transferència de les funcions i els serveis, és a dir, en

aquest cas concret, fins a la promulgació del Decret 1010/1981, de 27 de febrer. A partir d'aquest moment, la competència ha de ser exercida per la Generalitat. El fet que aquesta no exercís la competència fins a la creació, pel Decret de la Generalitat 139/1982, de 4 de juny, del personal al servei de la inspecció cinematogràfica, no justifica la continuïtat, per part de l'Estat, de les funcions inspectores. L'Estat ha quedat desapoderat d'aquestes funcions. La Generalitat, però, per solucionar aquest buit en l'exercici de la funció inspectora, podria demanar la col·laboració de l'Estat perquè realitzés amb els seus funcionaris l'esmentada funció inspectora. O bé, l'Estat podria requerir la Generalitat perquè exercís la seva competència, però en cap cas no seguir-la exercitant.

En conseqüència, des d'aquest punt de vista, la competència debatuda correspon a la Generalitat.

4. El tercer argument del representant del Govern consisteix a invocar l'article 6.1 de la Llei de l'Estat 3/1980, de 10 de gener, el qual estableix que la competència per la imposició de les sancions en matèria de «quota de pantalla» —és a dir, de l'objecte de l'inspecció— correspon al Ministeri de Cultura. Segons l'Advocat de l'Estat, si el Ministeri disposa d'aquesta competència li és inherent també la de tramitar els expedients i el de tramitar-los d'ofici mitjançant l'acta d'inspecció. D'altra banda, la part impugnant considera que la matèria objecte de la llei —com ja hem dit, la regulació de la «quota de pantalla» és d'àmbit estatal *ex propria natura* —afecta el cinema espanyol en la seva totalitat o conjunt i no permet, per tant, la fragmentació— i excedeix, en conseqüència, l'àmbit territorial de la

Comunitat Autònoma, essent subsumible en la noció «relacions en l'àmbit estatal en matèria de cinematografia» que el nou Reial Decret de Traspàs 1010/1981, de 27 de febrer, reserva a l'Estat, la qual cosa justifica que aquest retingui les facultats sancionadores i inspectores que li són inherents.

Davant d'aquestes argumentacions, el Tribunal fonamenta el seu veredicté en dues premisses: primera, la competència d'inspecció és indubtament de caràcter executiu i, segona, la matèria objecte de la controvèrsia és la d'espectacles que la inspecció és una matèria de caràcter executiu no ofereix dubtes. Més problemàtica és la ubicació de la regulació de la «quota de pantalla» en el concepte spectacles.

En efecte, una sentència anterior del mateix Tribunal (la número 49/1984, de 5 d'abril) referent a pel·lícules d'art i assaig, rebutjava que aquesta matèria fos englobable en el títol «espectacles» —afirmant, però, que aquest títol podia operar en altres supòsits de matèria cinematogràfica— i el relacionava amb cultura —competència de caràcter concurrent entre Estat i Generalitat dins el marc de l'article 149.2 CE— atribuïnt, en aquell cas concret, la competència a l'Estat en virtut de l'afectació de condicions bàsiques d'igualtat (art. 149.1.1 CE) en relació amb la llibertat ideològica i de pensament (art. 2.4 CE). La regla interpretativa que utilitzà era la de finalitat o raó de la norma que considera que en cultura aquest precedent podia induir a pensar que tot aspecte de la matèria cinematogràfica era englobable en la més general de cultura, deixant de banda títols també incidents com mitjans de comunicació social o espectacles. La regla interpretativa que utilitza el Tribunal per ubicar aquesta

competència en cinematografia dins el títol «espectacles» és la mateixa que abans, és a dir, la de raó o finalitat de la norma. En aquest cas la regulació de «quota de pantalla» té com a finalitat «...la distracción, diversión o entretenimiento de las personas a través del fomento del cine español que se trata de proteger». Aquest raonament

porta al Tribunal a declarar que la matèria afectada és la d'espectacles. Anant al text estatutari, les competències executives en matèria d'espectacles corresponen a la Generalitat i, per tant, l'acta d'inspecció cinematogràfica objecte del conflicte és declarada nul·la.

F. C.

Sentència 144/1985, de 23 d'octubre. Recurs d'inconstitucionalitat 383/1982 (BOE de 26 de novembre de 1985). Declaració de zona d'agricultura de muntanya

Ponent:

Manuel Díez de Velasco Vallejo

El Govern basc impugnà l'article 5.a) de la Llei 25/1982 d'Agricultura de Muntanya, que disposa:

«Corresponde al Gobierno:

»a) *Aprobar las declaraciones de zona de agricultura de montaña en todo el territorio nacional, a los efectos de la aplicación de todos o parte de los beneficios de esta Ley.»*

Per al Govern basc tal competència estatal excedia d'allò que disposa l'article 149.1.23, el qual reserva a l'Estat només la legislació bàsica i deixa un espai suficient per al desenvolupament legislatiu de les Comunitats Autònomes.

El Tribunal Constitucional considera que les matèries afectades «ultrapassen l'àmbit de les contemplades a l'article 149.1.23 CE», i conclou que el títol competencial habilitant de la legislació estatal és, en aquest cas, la «planificació general de l'activitat econòmica» de l'article 149.1.13.

Encara que es reafirmi en la possibilitat de bases per reglament i en la

possibilitat d'actes d'execució bàsics, el Tribunal Constitucional no creu que ens trobem, en aquest cas, davant un aspecte de la planificació que tingui caràcter de bàsic, però justifica la competència estatal en funció de les potestats de coordinació que atorga la Constitució en la mateixa matèria de planificació econòmica:

«Sin embargo, como ya se ha indicado, las competencias estatales en materia de planificación no se agotan con la de fijación de las bases, sino que también comprenden la de coordinación (...).

»A la vista de todo ello, ha de concluirse que los actos de aprobación de declaraciones de zonas de agricultura de montaña previstas en el artículo impugnado se configuran como medidas de coordinación —es decir, de integración en un conjunto unitario de una diversidad de iniciativas por parte de diversos sujetos— en materia de planificación económica. En efecto, mediante tales aprobaciones se integran actos anteriores, realizados por diversos órganos o incluso por diversos sujetos, de fijación de los territorios en los que hayan de aplicarse los corres-

pondientes "programas de ordenación y promoción" y, por lo tanto, de los ámbitos en que haya de confluír el ejercicio de muy diversas competencias —bien genéricas, como la planificación, o bien específicas, correspondientes a las diversas materias más arriba señaladas—, tanto estatales como autonómicas o incluso de otros entes territoriales.»

El Tribunal refusa, en canvi, que pugui servir per justificar la competència d'origen dels fons que hagin d'ésser aplicats en el programa. La nostra jurisdicció constitucional opina que mitjançant els ajuts econòmics no es pot alterar la distribució competencial. Si tenim en compte la importància que en el dret comparat han tingut els ajuts econòmics del poder central en el redimensionament de les autonomies,

convé de destacar la doctrina establerta:

«No se trata, pues —como parece pretender el Abogado del Estado—, de que, sólo por el motivo de que los programas y los beneficios a ellos vinculados hayan de ser financiados, en parte al menos, con recursos estatales, el Estado pueda incidir en competencias atribuidas estatutariamente a las Comunidades Autónomas, pues este este TC ha declarado (Sentencia 39/1982, de 30 de junio, fts. jcos. 5 y 10) que la subvención no es concepto que delimite competencias, ni puede erigirse en núcleo que atraiga hacia sí toda competencia sobre los variados aspectos a que pueda dar lugar la misma.»

J. F.

Sentència 149/1985, de 5 de novembre. Conflicte positiu de competència: Competències en matèria de cinematografia

Ponent:

Ángel Escudero del Corral

1. El conflicte és promogut pel Govern de l'Estat en relació amb el Decret número 264/1982, de 26 de juliol, de la Generalitat de Catalunya, sobre regulació dels bitllets d'entrades en les sales d'exhibició cinematogràfiques. L'Advocat de l'Estat invoca els títols competencials de mitjans de comunicació i d'indústria per argumentar que la competència pertany a l'Estat. A més, argüeix que el control del bitlletatge està en íntima relació amb la gestió del Fons de Protecció a la Cinematografia que no ha estat transferit i que, pel seu abast territorial

que comprèn tot l'Estat, ha de ser gestionat per l'Administració estatal. Des de l'altra posició, l'Advocat de la Generalitat esgrimeix que la matèria es correspon amb les competències en cultura i espectacles (arts. 9.4 i 9.31 EAC), ambdues exclusives de la Generalitat, encara que la de cultura tingui caràcter concurrent en virtut de l'article 14.2 CE. A més, s'argumenta també que el control de taquilla és l'únic mitjà de què disposa la Generalitat per arbitrar mesures sobre el cinema, és a dir, per exercir la seva competència.

2. Els fonaments jurídics de la sentència se centren en dos aspectes principals:

a) La matèria de cinematografia és englobable, en aquest cas, atenent l'objecte i finalitat de la norma —entreteniment i diversió—, al concepte espectacles. Per tant, ni mitjans de comunicació ni indústria, ni cultura, són els àmbits materials en els quals s'ha d'englobar la cinematografia, examinada des d'aquest punt de vista.

b) El sistema de control de taquilla regulat pel Decret de la Generalitat no impedeix el que correspon a l'Estat per exercir les seves competències —deixa intactes les competències que els articles 11 i 12 del Reial Decret

1419/78 atorguen a òrgans de l'Administració estatal— i, d'altra banda, no desarticula el Fons de Protecció a la Cinematografia. En aquest sentit, les regulacions estatals i autonòmiques es complementen i no s'interfereixen, permetent a una o altra Administració actuar segons les seves competències.

3. En definitiva, la titularitat de la competència és de la Generalitat i el Decret impugnat és plenament vàlid.

F. C.

Sentència 153/1985, de 7 de novembre. Conflicte positiu de competència: Espectacles teatrals i artístics, i llibertat d'expressió (arts. 20.1, 20.4 i 149.1.27 CE; 9.4, 9.31 i 16.2 EAC)

Ponent:

Glòria Begué

Vot particular:

Francisco Rubio Llorente

1. El conflicte és promogut pel Govern de l'Estat enfront del Consell Executiu de la Generalitat en relació amb el Decret 194/1982, de 18 de juny, que regula la qualificació d'espectacles teatrals i artístics. Aquest decret de la Generalitat estableix la qualificació de pel·lícules segons l'edat dels espectadors i les anomenades pel·lícules «S», tenint en compte el seu contingut.

Com en altres sentències que s'analitzen en aquest mateix número, referents a matèries de cinematografia, la posició del representant del Govern és que la competència afecta els mit-

jans de comunicació —l'Estat pot legislar sobre les bases d'aquesta matèria— i la posició de la Generalitat és que la competència és englobable en la matèria de cultura i espectacles.

2. Coherentment amb sentències anteriors —en concret amb la primera que estableix el precedent, la STC 49/1984, de 5 d'abril— el Tribunal estableix que la matèria —atenent-se a la seva finalitat— és la d'espectacles. Però en aquest cas, s'ha de fer una doble matisació: del decret objecte del conflicte se'n dedueix que segons la finalitat de la norma en uns casos es qualifiquen els espectacles segons de l'edat de l'espectador i, en d'altres, segons del contingut de l'espectacle. En el primer cas, s'ha de tenir en compte que la regulació suposa incidir en un dret, la llibertat de representació lligada a la llibertat d'expressió i de creació literària i artística garantida a

l'article 20 de la norma fonamental. I tenir en compte, també, que aquests drets estan respectats a l'article 20.4 CE, en la mesura que protegeix la joventut i la infància. Aquesta limitació, en la mesura que deriva d'un dret fonamental, és competència de l'Estat en virtut de l'article 149.1.1 CE. Per tant, la qualificació de les pel·lícules segons l'edat dels espectadors és una matèria la regulació de la qual correspon a l'Estat.

Qüestió diferent és la que planteja la qualificació de pel·lícules «S», ja que aquest tipus de qualificació no suposa límit als drets reconeguts a l'article 20 CE, sinó que, contràriament, potencia la llibertat de decisió de l'espectador. Per tant, en no limitar la llibertat d'expressió i de comunicació, la regulació pertany a la Generalitat, en virtut de les competències que l'Estatut li assigna en matèria d'espectacles.

3. Dissenteix d'aquesta posició majoritària el magistrat Rubio Lloren-

te, que basa la seva argumentació en dos punts:

a) Un de caràcter processal esgrimint que l'argument de la limitació dels drets contemplats a l'article 20.4 CE no ha estat argumentat per les parts i, en conseqüència, no ha de ser utilitzat com a element decisor en la sentència.

b) Un altre, de caràcter substancial: que el decret impugnat no limita cap dret fonamental sinó que conté, merament, determinats preceptes de policia d'espectacles. L'argument per arribar a aquesta conclusió —que és, evidentment, un argument de lògica impecable— és un argument del tipus *a sensu contrario*: en el cas que la norma de què tractem limités algun dret fonamental requeriria rang de llei orgànica, necessitat que ningú no ha manifestat.

F. C.

Sentència 154/1985, de 12 de novembre. Conflicte positiu de competència 114/1983 (BOE de 26 de novembre de 1985). Territorialitat de les competències autonòmiques i possibilitats de creació de centres d'ensenyament a distància

Ponent:

Àngel Latorre Segarra

El problema debatut en aquest cas era la possibilitat que l'àmbit d'actuació de l'Institut Galleg de Batxillerat a Distància abastés «els emigrants i les comunitats gallegues assentades fora de Galícia» d'acord amb el que disposa l'article 2 del Decret 120/1982, de 5 de novembre, de la Junta de Galícia.

Si l'esmentat precepte no comportava la creació de dependències més enllà del territori de la Comunitat Autònoma, no es presentaria cap problema de constitucionalitat:

«Que los residentes fuera de Galicia que reúnan las condiciones requeridas, entre las que no se encuentran, por cierto, las de ostentar la condición política de gallego, se matriculen uti singuli en el Instituto Gallego y sigan esas enseñanzas sin que fuera de Gali-

cia dicho Instituto ejerza actividad pública alguna no vulnera el art. 149.1.3, pues no se establece relación internacional de ninguna clase, ni el 149.1.2, pues no se puede decir que esas actividades sean consubstanciales a la condición de emigrante ni incidan en ella, ni el art. 149.1.30, que no hace referencia a la cuestión, o las disposiciones básicas que el Estado haya dictado en su virtud, ni quebrantar el principio de territorialidad reconocido en el artículo 37.1 del EAG, pues no existe ejercicio de poder político fuera de Galicia.»

Al contrari, si s'estableixen centres col·laboradors fora de Galícia la Comunitat Autònoma ultrapassaria les seves competències.

«Si se tratase de centros colaboradores o habilitados fuera de España, su creación o habilitación requeriría una relación entre la Comunidad Gallega y un Poder Público extranjero, lo que vulneraría de manera abierta la competencia exclusiva del Estado en materia de relaciones internacionales, reconocida en el art. 149.1.3 de la Constitución. Corresponde, pues, al Estado la titularidad exclusiva para la creación y habilitación en el extranje-

ro de centros colaboradores de instituciones públicas de educación a distancia.»

Paral·lelament, en el cas de centres col·laboradors fora de Galícia, però en territori espanyol, caldria el conveni oportú amb l'autoritat competent, bé sigui l'Estat, bé sigui la corresponent Comunitat Autònoma.

Cal destacar que la sentència declara la incompetència de Galícia només a partir del moment que s'exerceixi una potestat fora del seu àmbit territorial. Queda oberta, per tant, la possibilitat d'activitats prestacionals en forma de dret privat que no necessitin instruments iuspublicistes, tot i que la sentència no ens en diu res:

«En cuanto esa aplicación supone un ejercicio de poder público fuera del territorio comunitario, no corresponde a Galicia, debiendo declararse a favor del Estado cuando se aplica fuera de España o en territorio español, salvo que se aplique en el territorio de Comunidades Autónomas que tengan reconocidas competencias en la materia, en cuyo caso corresponde a éstas.»

J. F.

Sentència 157/1985, de 15 de novembre. Conflicte positiu de competència: Competències en cinematografia i registre general (arts. 148.1.17, 148.1.19, 149.1.1 i 149.1.8 CE; 9.4, 29 i 31 EAC)

Ponent:

Luis Díez Picazo

1. Conflicte positiu de competència promogut pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya en relació

amb l'article 50 i connexos de l'Ordre del Ministeri de Cultura de 14 de maig de 1984, per la qual es crea un Registre d'Empreses cinematogràfiques integrat en la Direcció General de Cinematografia del Ministeri de Cultura amb caràcter de Registre Públic i s'im-

posa la inscripció necessària en aquest de totes les empreses de producció, exhibició, laboratoris, estudis de rodatge, de doblatge, d'exportació i auxiliars de la cinematografia. Les empreses no inscrites en el Registre «no podrán ser titulares de ninguna clase de licencia o autorización, créditos o subvenciones en materia de la competencia de la Dirección General de Cinematografía».

La Generalitat allega que l'Estatut de Catalunya li confereix competència exclusiva en matèria de cinematografia (compresa en les competències sobre cultura, espectacles, i lleure, art. 9, apartats 4, 29 i 31 EAC) i, per tant, totes les competències legislatives i executives que, d'altra banda, han estat ja assumides —i traspassats els serveis corresponents—, exercides en aquest punt concret en promulgar el Decret 112/1982, de 5 de maig, sobre creació del Registre d'Empreses Cinematogràfiques de Catalunya. Al mateix temps, assenyala la representació de la Generalitat, l'esmentada Ordre preveu les notificacions corresponents a l'Administració Central, i així assegura la col·laboració i cooperació entre autoritats estatals i autonòmiques. Per a la Generalitat, els dos registres són incompatibles: en el territori de Catalunya només la Generalitat ostenta plenes competències sobre cinematografia i les intervencions puntuals que li resten a l'Estat no justifiquen un registre com el que implanta l'Ordre de la qual tractem.

El raonament de l'Advocat de l'Estat és molt simple: l'Administració estatal té una competència en l'àmbit cinematogràfic (com va reconèixer la STC 49/1984, de 5 d'abril) i per exercir-la ha de disposar dels instruments adequats; el Registre és un d'aquests instruments i, per tant, té un caràcter

accessori a les competències estatals en cinematografia.

2. Segons la Sentència, l'existència d'un Registre estatal amb el caràcter que estableix l'Ordre impugnada està plenament justificat per les raons següents:

a) El caràcter del Registre no és constitutiu, sinó merament *instrumental* i deriva de la necessitat de l'Administració estatal d'exercir les potestats que ostenta en la matèria, bé de foment o d'intervenció i control. Per tant, l'exigència de la inscripció estatal sorgeix en la mesura que les empreses reaptin de l'Administració una determinada actuació (per exemple, ajudes o classificació de pel·lícules). El Registre és, per tant, un ajut imprescindible perquè l'Administració estatal pugui desenvolupar la tasca que se li encomana.

b) L'existència de les competències estatals és innegable a la vista del que estableix la STC 49/1984, de 5 d'abril, que li assignava determinades funcions de qualificació i classificació de pel·lícules, com també una labor de foment i suport a la cinematografia, expressió de la concurrència de diversos poders en el foment de la cultura (art. 149.2 CE).

c) L'existència del Registre estatal no s'interfereix en el Registre autonòmic, ja que aquest Registre estatal actua en relació a les persones i no a les altres Administracions públiques.

d) A l'últim, l'existència del Registre estatal és una exigència d'igualtat bàsica (art. 149.1.1. CE) que podria posar en perill la igualtat d'accés de totes les empreses a les subvencions, ajudes, llicències i altres actes de competència de l'Estat.

3. La Sentència, al nostre parer, passa pel damunt del tema central: la fonamentació constitucional de les competències de l'Estat en matèria de cultura. Ja en dues Sentències anteriors (STC 84/1983, de 24 d'octubre i STC 49/1984, de 5 d'abril), el Tribunal havia acceptat, de forma poc raonada, la competència estatal. En la segona (la de 5 d'abril de 1984) dedicà un fonament jurídic (el sisè) a fonamentar aquestes competències estatals basant-se en la competència concurrent —tant de l'Estat com de les Comunitats Autònomes— que segons sembla està contemplada a l'article 149.2 CE.

Reproduïm aquí textualment l'argument principal, al nostre entendre poc convincent, que argueix el Tribunal Constitucional per fonamentar aquesta competència concurrent en matèria de cultura:

«Por de pronto, pecaría de superficial todo intento de construir sobre la idea de competencia en materia de cultura, conectada al artículo 148.1.17, una competencia omnimoda y excluyente. La lectura de otros textos de la CE (sobre todo el artículo 149.2, pero también los que en la lista de este título se refieren a materias culturales) y una reflexión sobre la vida cultural, lleva a la conclusión de que la cultura es algo de la competencia e institucional tanto del Estado como de las Comunidades Autónomas, y aun podríamos añadir de otras Comunidades, pues allí donde vive una comunidad hay una manifestación cultural respecto de la cual las estructuras públicas representativas pueden ostentar competencias, dentro de lo que entendido en un sentido no necesariamente técnico-administrativo puede comprenderse dentro del "fomento de la cultura".

Ésta es la razón a que obedece el artículo 149.2 de la CE, en el que después de reconocer la competencia autonómica afirma una competencia estatal, poniendo el acento en el servicio de la cultura como deber y atribución esencial. Hay, en fin, una competencia estatal y una competencia autonómica en el sentido de que más que un reparto competencial vertical. Lo que se produce es una concurrencia de competencias ordenada a la preservación y estímulo de los valores culturales propios del cuerpo social desde la instancia pública correspondiente que en materia cultural es destacada la acción autonómica es algo inherente a la Comunidad (art. 2 CE). Que a su vez al Estado compete también una competencia que tendrá, ante todo, un área de preferente atención en la preservación del patrimonio cultural común, pero también en aquello que precise de tratamientos generales o que hagan menester esa acción pública cuando los bienes culturales pudieran no lograrse desde otras instancias, es algo que está en la línea de la proclamación que se hace en el indicado precepto constitucional.»

Un examen d'aquesta doctrina exigiria un estudi aprofundit de l'acció pública al camp cultural en l'Estat modern, cosa que no és aquí on s'ha de fer. Però, en tot cas, volem destacar la superficialitat i obscuritat de les raons esgrimides (les principals les hem subratllat) i advertir de la necessitat d'estudiar un tema tan important dins l'organització actual de l'Estat. En definitiva, posar en qüestió les competències estatals en matèria de cinematografia és posar en qüestió el fonament principal de la Sentència que comentem.

D'altra banda, encara que efectiva-

ment es tracti d'una qüestió de política legislativa, creiem que no s'han de menysprear les consideracions, subratllades per la representació de la Generalitat, de la possible disfuncionalitat de l'existència de dos registres quan, a través de mecanismes de cooperació,

podrien obtenir-se les dades necessàries mitjançant un de sol sense que, en efecte, s'afectés una desigualtat bàsica a ciutadans i empreses.

F. C.

Sentència 165/1985, de 14 de desembre. Conflicte positiu de competències 197/1983 (BOE de 17 de desembre de 1985). Territorialitat de les competències autonòmiques i entitats cooperatives de crèdit

Ponent:

Glòria Begué Cantón

El Govern basc plantejà conflicte de competència respecte d'una resolució de la Direcció General de Cooperatives, per la qual s'acordava autoritzar una societat cooperativa de crèdit domiciliada al País Basc per operar amb tercers, no socis, durant un termini de dos anys i per un import global del 15 per 100 dels seus recursos totals. La representació de l'Estat correspon al propi Estat, ja que la cooperativa efectua activitats fora del territori de la Comunitat basca.

El Tribunal Constitucional, invocant precedents jurisdiccionals, defensa que el límit territorial s'ha de referir a l'activitat en els termes següents:

«Por ello, al no existir disposición expresa en contrario, ha de entenderse que la competencia asumida por el País Vasco en materia de cooperativas lo ha sido respecto a las actividades que las Entidades de este carácter desarrollan en el ámbito territorial de la Comunidad, como se afirma en el fundamento jurídico cuarto de la Sentencia 72/1983, de 29 de julio. Tal límite territorial, dada la unidad política, jurídica, económica y social de España, ha de interpretarse, sin embargo, con

la flexibilidad necesaria para no vaciar de contenido las competencias comunitarias. Y, en este sentido, este Tribunal ha precisado en las mencionadas sentencias, por lo que se refiere a las Entidades Cooperativas, que la dimensión territorial no afecta a las relaciones jurídicas que establezcan con terceros fuera del territorio de la Comunidad ni a las actividades que realicen con ellos, siempre que tengan carácter instrumental. Del mismo modo que no afecta a la competencia comunitaria que la actividad realizada en el ámbito de la Comunidad produzca consecuencias de hecho en otros lugares del territorio nacional (Sentencia 37/1981, de 16 de noviembre).»

El Tribunal Constitucional no només prefereix el criteri de l'activitat al del domicili, sinó que exigeix, amb matisacions, que la totalitat de l'activitat es realitzi a la Comunitat Autònoma. Refusa, així, l'altra alternativa de considerar competent la Comunitat Autònoma en què s'exerceixi la major part de les activitats. Amb això, la competència serà sempre estatal quan hi hagi activitats extraterritorials no simplement instrumentals, en lloc d'haver de decidir entre la competència de diverses Comunitats Autònomes.

J. F.

Sentència 179/1985, de 19 de desembre. Recursos d'inconstitucionalitat acumulats 175 i 187/1984 (BOE de 15 de gener de 1986). Control i creació d'ens locals per part de les Comunitats Autònomes

Ponent:

Francisco Rubio Llorente

El Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya i el Govern basc impugnaren diversos preceptes de la Llei 24/1983, de 21 de desembre, de mesures urgents de sanejament i regulació de les Hisendes Locals.

Tres són els problemes principals amb què s'enfrontà el jutge constitucional. El primer és la legitimitat de condicionar les mesures de sanejament a la presentació de determinats documents, a l'examen per part del Ministeri d'Economia i Hisenda dels pressupostos consolidats únics, a la publicació trimestral en el Butlletí oficial de la Província de l'estat d'execució d'aquests i a la inspecció financera i informe anual dels serveis competents del Ministeri d'Economia i Hisenda.

El Tribunal Constitucional refusa, un cop més, que la propietat dels fons pugui ésser fonament d'una atribució competencial:

«...la "facultad de gastar" no constituye un título competencial autónomo, ni, como dijimos en nuestra Sentencia 39/1982 (fdto. 5), es la subvención un "concepto que delimite competencias, atrayendo toda regulación que, desde uno u otro aspecto, tenga conexión con aquélla".»

El Tribunal troba el fonament competencial en l'article 149.1.14 de la Constitució (Hisenda General). Tanmateix, el problema no és tant l'existència d'una competència estatal, sinó determinar si s'han envaït les competències autonòmiques de desenvolupa-

ment legislatiu en matèria de règim local i les de control financer dels ens locals.

El Tribunal Constitucional resol el problema de la delimitació bases-desenvolupament, en aquest cas, establint la doctrina que en les lleis-mesura no hi pot haver desenvolupament legislatiu autonòmic:

«La Ley contra la que el presente recurso se dirige no es un cuerpo de normas abstractas, destinadas a regular, con vocación de permanencia, un determinado género de relaciones, sino una medida coyuntural, específicamente destinada al muy concreto fin de sanear las Haciendas Locales, colmando los déficits existentes y sentando las bases de un futuro equilibrio financiero, y cuya vigencia, que requiere la solicitud de las entidades locales que deseen obtener las subvenciones, se agota con su aplicación en esta situación concreta.

«Una medida de este género ha de incluir necesariamente todos los preceptos que se consideran necesarios para alcanzar el fin previsto, respecto del cual tienen un carácter puramente instrumental. Esta relación de medio a fin, será más directa y evidente quizás en unos preceptos que en otros, pero ello no autoriza a calificar a aquéllos de normas básicas y a estos otros de normas de desarrollo o detalle sin distorsionar totalmente unas categorías que sólo son plenamente aplicables a conjuntos normativos de otra naturaleza. La distinción entre lo básico y lo que no lo es resulta inutilizable por artificiosa aplicada a los preceptos integrantes de una medida que sólo pue-

de ser considerada y aplicada como unidad. La medida en cuestión podrá ser atacada en su totalidad por considerarla viciada de incompetencia o, desde cualquier otro punto de vista, contraria a la Constitución, pero si se la acepta, no cabe aducir en su contra que no se haya reducido a lo básico y dejado su desarrollo de detalle a otras instancias.»

Al contrari, com que la inspecció financera regulada en la llei impugnada ultrapassa l'àmbit de la mesura concreta de sanejament, el Tribunal entén que viola la competència de control financer de la Generalitat de l'article 48.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Cal remarcar que, tant en aquesta matèria com en la següent, el Tribunal entra en el fons de la qüestió tot i que de fet no es tracta de la nul·litat dels preceptes impugnats, sinó d'inaplicabilitat en alguna o algunes Comunitats Autònomes.

El segon problema estudiat en la sentència és la legitimitat de l'atribució, per la llei estatal, de la competència de transports en les línies metropolitanes a la «respectiva Corporació Municipal Metropolitana o òrgan supramunicipal equivalent». Per al Tribunal Constitucional, l'anàlisi de les competències estatals, tant en matèria de transports com en matèria de règim local, duu a la consideració que correspon a la legislació autonòmica la regulació de tal matèria. En el cas del

règim local la competència és compartida, per la qual cosa convé separar el nucli bàsic del desenvolupament:

«Esta competencia autonómica no excluye, ciertamente, la competencia estatal para dictar las normas básicas sobre la materia, pero sí la posibilidad de que el Estado cree o mantenga en existencia, por decisión propia, unas entidades locales de segundo grado que, como tales, sólo los órganos de las correspondientes Comunidades Autónomas en Cataluña y en el País Vasco son competentes para crear o suprimir.»

El tercer dels problemes tractats és el de la legitimitat per establir recàrrecs sobre impostos estatals en favor dels Ajuntaments. El Tribunal Constitucional refusa que l'article 142 de la Constitució exclouï la possibilitat de recàrrecs a favor de les Hisendes locals o que l'esmentat article, en relació amb el 157 i el 12 de la LOFCA, s'hagi d'interpretar en el sentit que només les Comunitats Autònomes poden establir aquests recàrrecs. D'acord amb la «bifrontalitat» del règim local, el Tribunal refusa també que les Corporacions locals tan sols puguin tenir una relació financera immediata amb les Comunitats Autònomes. Per contra, el Tribunal Constitucional anul·la els articles 8.1 i 9.1 de la llei impugnada perquè deixa a la decisió dels Ajuntaments la fixació del tipus, amb la qual cosa es conculca la reserva de Llei Tributària formulada als articles 31 i 133.1 de la Constitució.

1.3.2. PROCESSOS DAVANT DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

A cura de MERCÈ BARCELÓ I SERRAMALERA

Setembre

CONFLICTE positiu de competència 781/1985, plantejat pel Govern, en relació amb la resolució de 6 de novembre de 1984, del Conseller d'Agricultura, Pesca i Alimentació de la Junta de Galícia, ratificant la designació de Secretari de la Cámara Agraria Provincial de la Corunya (BOE 14-IX-1985).

CONFLICTE positiu de competència 791/1985, plantejat pel Govern, en relació amb els articles primer i segon i l'annex de l'Ordre de 28 de maig de 1985, de la Conselleria d'Educació del Govern de Canàries, per la qual s'estableixen les normes sobre la provisió de places a la Comunitat Autònoma de Canàries, pel sistema d'ingrés directe entre graduats procedents de l'onzena promoció del Pla Experimental de 1971, a les Escoles Universitàries de Formació del Professorat d'EGB (BOE 14-IX-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 794/1985, plantejat pel President del Govern, contra els articles 2.2.a i 14.5 de la Llei de la Generalitat Valenciana 6/1985, d'11 de maig, de la Sindicatura de Comptes de la Generalitat Valenciana (BOE 14-IX-1985).

Octubre

CONFLICTE positiu de competència 785/1985, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb una Ordre de 29 de maig de 1985 del Ministeri de Sanitat i Consum, per la qual s'estableixen normes per a la concessió, durant l'any 1985, de subvencions a les Associacions de Consumidors (BOE 1-X-1985).

CONFLICTE positiu de competència 799/1985, plantejat pel Govern, en relació amb dues Ordres de 14 de març i 16 d'abril de 1985 de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, per les quals es concedeixen autoritzacions per a l'extracció de coral al litoral català (BOE 1-X-1985).

CONFLICTE positiu de competència 806/1985, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb determinats preceptes del Reial Decret 672/1985, de 19 d'abril, pel qual es dicten normes de promoció exterior del turisme (BOE 1-X-1985).

CONFLICTE positiu de competència 812/1985, plantejat pel Govern basc, en relació amb el Reial Decret 672/1985, de 19 d'abril, pel qual es dicten normes sobre la pro-

moció exterior del turisme (1-X-1985).

CONFLICTE positiu de competència 777/1985, plantejat per la Junta de Galícia, en relació amb determinats preceptes del Reial Decret 419/1985, de 6 de maig, pel qual es desenrotlla la modernització de les explotacions familiars agràries i altres aspectes de la Llei 49/1981, de 24 de desembre, de la qual s'impugna també el seu article 47.2, sol·licitant que es declari la seva inconstitucionalitat (BOE 12-X-1985).

CONFLICTE positiu de competència 809/1985, plantejat per la Junta de Galícia, en relació amb determinats preceptes del Reial Decret 672/1985, de 19 d'abril, pel qual es dicten les normes sobre promoció exterior del turisme (BOE 12-X-1985).

CONFLICTE positiu de competència 811/1985, plantejat pel Govern basc, en relació amb un acord del Consell de Ministres de 30 d'abril de 1985, pel qual es disposa a executar el projecte d'obres de construcció de l'aquartelament de la Guàrdia Civil de Fuenterrabia (Guipúscoa) (BOE 12-X-1985).

CONFLICTE positiu de competència 825/1985, plantejat pel Govern, en relació amb el Decret 29/1985, de 18 d'abril, de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, de constitució i funcionament d'Associacions Juvenils (BOE 12-X-1985).

CONFLICTE positiu de competència 829/1985, promogut pel Govern, en relació amb una Ordre de 17 de juny de 1985, del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, per la qual es dicten les

normes per proveir les places assignades per la Comunitat Autònoma de Catalunya, pel sistema d'ingrés directe entre graduats procedents de l'onzena promoció del Pla Experimental de 1971, a les Escoles Universitàries de Formació del Professorat d'EGB de Catalunya (BOE 12-X-1985).

PLANTEJAMENT de la qüestió d'inconstitucionalitat 747/1985, promoguda pel Jutjat de Primera Instància núm. 1 d'Arrecife, per suposada inconstitucionalitat de l'article 709.2 del Codi de Justícia Militar (BOE 12-X-1985).

PLANTEJAMENT de la qüestió d'inconstitucionalitat 767/1985, promoguda pel Jutjat de Primera Instància núm. 4 de Sevilla, per suposada inconstitucionalitat de l'article 709.2, del Codi de Justícia Militar (BOE 12-X-1985).

PLANTEJAMENT de la qüestió d'inconstitucionalitat 808/1985, promoguda per la Magistratura de Treball de Segòvia, per suposada inconstitucionalitat dels articles 12.1 i 51, així com la disposició addicional 5.ª, paràgraf 4, de la Llei de Pressupostos de l'Estat de 28 de desembre de 1983 (BOE 12-X-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 815/1985, promogut pel President del Govern, contra la Llei del Parlament de Catalunya 9/1985, de 24 de maig, sobre modernització de l'empresa familiar agrària (BOE 14-X-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 801/1985, promogut pel Govern basc, contra determinats preceptes de la Llei 13/1985, de 25 de maig, d'Intermediaris Financers (BOE 14-X-1985).

- RECURS d'inconstitucionalitat 800/1985, promogut pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, contra determinats preceptes de la Llei 13/1985, de 25 de maig, d'Intermediaris Financers (BOE 14-X-1985).
- RECURS d'inconstitucionalitat 828/1985, promogut per 55 Diputats, contra la Disposició Adicional 1.ª del Reglament del Parlament de Navarra de 12 de juny de 1985 (BOE 14-X-1985).
- RECURS d'inconstitucionalitat 824/1985, promogut per la Junta de Galícia, contra determinats articles de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'Aigües (BOE 14-X-1985).
- PLANTEJAMENT de la qüestió d'inconstitucionalitat 704/1985, promoguda per la Sala del Contenciós-Administratiu de l'Audiència Territorial de Pamplona, per suposada inconstitucionalitat de la disposició addicional 6.ª, 3 de la Llei 5/1983, de 29 de juny, de Mesures Urgents en Matèria Pressupostària, Financera i Tributària (BOE 17-X-1985).
- PLANTEJAMENT de la qüestió d'inconstitucionalitat 814/1985, promoguda per la Magistratura de Treball de Huelva, per suposada inconstitucionalitat de la Llei 1/1984, de 9 de gener, d'addició d'un nou article a la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, sobre Amnistia (BOE 17-X-1985).
- PLANTEJAMENT de la qüestió d'inconstitucionalitat 766/1985, promoguda per la Sala del Contenciós-Administratiu de l'Audiència Territorial de Pamplona, per suposada inconstitucionalitat de l'article 12.b) de la Llei Foral 21/1984, de 29 de desembre, sobre Pressupostos Generals de Navarra per a 1985 (BOE 17-X-1985).
- RECURS d'inconstitucionalitat 830/1985, promogut pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, contra determinats preceptes de la Llei 13/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol (BOE 17-X-1985).
- RECURS d'inconstitucionalitat 838/1985, promogut pel President del Govern, contra l'article 165.2.2 del Reglament del Parlament de Navarra de 12 de juny de 1985 (BOE 17-X-1985).
- RECURS d'inconstitucionalitat 839/1985, promogut per 55 Diputats representats pel Comissionat senyor Ruiz Gallardón, contra determinats preceptes de la Llei Orgànica del Poder Judicial 6/1985, d'1 de juliol (BOE 17-X-1985).
- CONFLICTE positiu de competència 874/1985, promogut pel Govern, en relació amb la Resolució de la Direcció General d'Indústria i Energia de la Diputació General d'Aragó de 4 de juny de 1985, per la qual s'acordà l'autorització i l'aprovació del projecte d'ampliació de la Central Hidroelèctrica de «El Pueyo», sol·licitada per l'entitat Energía e Industrias Aragonesas, Sociedad Anónima (BOE 21-X-1985).
- CONFLICTE positiu de competència 851/1985, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb determinats preceptes de l'Ordre de 23 de maig de 1985, del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, sobre normalització de situacions en matèria d'agències de transports, transitaris, cooperatives i altres en

relació amb la contractació de serveis públics discrecionals de transports de mercaderies per carretera (BOE 22-X-1985).

CONFLICTE positiu de competència 852/1985, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb l'Ordre del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions de 31 de maig del 1985, per la qual es convoca concurs de subvencions a fons perdut per a la promoció i comercialització del turisme rural (BOE 22-X-1985).

CONFLICTE positiu de competència 854/1985, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb una Resolució de la Direcció General de Planificació Sanitària (Ministeri de Sanitat i Consum) de 13 de maig de 1985, per la qual s'autoritza l'obertura d'una Delegació a Tarragona a l'entitat Compañía de Seguros Adeslas, Sociedad Anónima (BOE 22-X-1985).

CONFLICTE positiu de competència 853/1985, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb l'Ordre del Ministeri de Cultura de 27 de maig de 1985, per la qual s'estableix la normativa d'ajuts al teatre espanyol (BOE 23-X-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 847/1985, promogut per la Junta de Galícia, contra determinats preceptes de la Llei 13/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol (BOE 23-X-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 850/1985, promogut pel Govern basc, contra determinats preceptes de la Llei 13/1985, de 25 de juny, del Patrimoni

Històric Espanyol (BOE 23-X-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 858/1985, promogut pel Parlament de Catalunya, contra determinats preceptes de la Llei 13/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol (BOE 23-X-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 859/1985, promogut pel Parlament de Catalunya, contra determinats preceptes de la Llei Orgànica del Poder Judicial 6/1985, d'1 de juliol (BOE 23-X-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 864/1985, promogut per la Junta de Galícia, contra determinats preceptes de la Llei Orgànica del Poder Judicial 6/1985, d'1 de juliol (BOE 23-X-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 868/1985, promogut pel President del Govern, contra determinats articles de la Llei de les Corts d'Aragó 4/1985, de 27 de juny, reguladora del Justícia d'Aragó (BOE 23-X-1985).

Novembre

CONFLICTE positiu de competència 882/1985, plantejat per la Junta de Galícia, en relació amb una Ordre del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions de 31 de maig de 1985, sobre convocatòria de subvencions a fons perdut per a la promoció i comercialització del turisme rural (BOE 5-XI-1985).

CONFLICTE positiu de competència 879/1985, plantejat per la Junta d'Andalusia, en relació amb una Ordre del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació de 31 de maig

de 1985, que desenvolupa el Reial Decret 425/1985, de 20 de març, pel qual es dicten normes per a l'eradicació de la pesta porcina africana (BOE 5-XI-1985).

CONFLICTE positiu de competència 883/1985, plantejat per la Junta de Galícia, en relació amb una Ordre del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicació de 31 de maig de 1985, per la qual es convoca concurs de subvencions a fonts perdut per a la millora, modernització i dotació d'instal·lacions complementàries i incorporació de noves tecnologies a estacions termals (BOE 5-XI-1985).

CONFLICTE positiu de competència 887/1985, promogut pel Govern en relació amb el Decret de la Junta de Galícia 101/1985, de 23 de maig, sobre utilització de l'idioma gal·lec a l'etiquetat i publicitat dels productes que es comercialitzen a Galícia (BOE 5-XI-1985).

CONFLICTE positiu de competència 891/1985, plantejat pel Govern, en relació amb una Ordre de 20 de maig de 1985 de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, per la qual es concedeix l'autorització per a l'extracció del coral al litoral català (BOE 5-XI-1985).

CONFLICTE positiu de competència 675/1985, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb determinats preceptes d'una Ordre de 18 de febrer de 1985 del Ministeri de Sanitat i Consum, per la qual s'estableixen les normes per a la concessió durant 1985 d'ajuts sobre col·laboració i assistència tècnica amb

les Corporacions Locals en matèria de consum (BOE 5-XI-1985).

CONFLICTE positiu de competència 676/1985, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb el Reial Decret 333/1985, de 15 de març, sobre garanties de prestació de serveis essencials, en situació d'atur, en relació amb l'abastiment d'aigües del Ter (BOE 5-XI-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 861/1985, promogut pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, contra determinats preceptes de la Llei Orgànica del Poder Judicial 6/1985, d'1 de juliol (BOE 5-XI-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 870/1985, promogut pel Govern basc, contra determinats preceptes de la Llei Orgànica del Poder Judicial 6/1985, d'1 de juliol (BOE 5-XI-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 873/1985, promogut pel President del Govern, contra determinats preceptes de la Llei 15/1985, d'1 de juliol, del Parlament de Catalunya, de Caixes d'Estalvi de Catalunya (BOE 5-XI-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 876/1985, promogut per la Junta de Galícia, contra determinats preceptes de la Llei Orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del Dret a l'Educació (BOE 5-XI-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 880/1985, promogut pel Defensor del Poble, contra determinats articles de la Llei Orgànica 7/1985, d'1 de juliol, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya (BOE 5-XI-1985).

- RECURS d'inconstitucionalitat 890/1985, promogut pel President del Govern, contra determinats preceptes de la Llei del Parlament de Galícia, 6/1985, de 24 de juny, del Consell de Comptes (BOE 5-XI-1985).
- CONFLICTE positiu de competència 903/1985, promogut pel Govern basc, en relació amb determinats preceptes del Reial Decret 898/1985, de 30 d'abril, sobre règim del Professorat Universitari (BOE 7-XI-1985).
- RECURS d'inconstitucionalitat 944/1985, promogut per don Luis Fernández Fernández-Madrid, en el seu propi nom i Comissionat d'altres 58 Senadors més, contra la totalitat de la Llei d'Aigües 29/1985, de 2 d'agost (BOE 22-XI-1985).
- RECURS d'inconstitucionalitat 955/1985, promogut pel President del Govern, contra l'article 34 de la Llei 17/1985, de 23 de juliol, del Parlament de Catalunya, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat (BOE 22-XI-1985).
- CONFLICTE positiu de competència 957/1985, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb l'article segon del Reial Decret 904/1985, d'11 de juny, pel qual es constitueix l'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat (BOE 28-XI-1985).
- CONFLICTE positiu de competència 958/1985, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, contra el Reial Decret 898/1985, de 30 d'abril, sobre règim del professorat universitari (BOE 28-XI-1985).
- PLANTEJAMENT de la qüestió d'inconstitucionalitat 923/1985, promoguda per la Sala del Contenciós-Administratiu de l'Audiència Territorial de Valladolid, per suposada inconstitucionalitat de l'article 13.1 de la Llei 24/1983, de 21 de desembre, de Mesures Urgents de Sanejament i Regulació de les Hisendes Locals (BOE 28-XI-1985).
- RECURS d'inconstitucionalitat 991/1985, promogut per 54 Diputats, representats pel Comissionat don José María Ruiz Gallardón, contra la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de normes bàsiques d'Òrgans rectors de les Caixes d'Estalvi (BOE 28-XI-1985).
- RECURS d'inconstitucionalitat 987/1985, promogut pel Govern basc, contra determinats preceptes de la Llei d'Aigües núm. 29/1985, de 2 d'agost (BOE 29-XI-1985).
- RECURS d'inconstitucionalitat 977/1985, promogut pel Consell de Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, contra la Llei d'Aigües núm. 29/1985, de 2 d'agost (BOE 29-XI-1985).
- RECURS d'inconstitucionalitat 961/1985, promogut pel President del Govern, contra la Llei del Parlament de Catalunya 18/1985, de 23 de juliol, de Cambres Professionals Agràries (BOE 29-XI-1985).
- RECURS d'inconstitucionalitat 982/1985, promogut pel President del Govern, contra determinats preceptes de la Llei 3/1985, de 29 de juliol, del Parlament de Canàries, de Mesures Urgents en matèria d'Urbanisme i Protecció de la Naturalesa (BOE 29-XI-1985).
- RECURS d'inconstitucionalitat 986/1985, promogut pel President del

Govern, contra la Llei 20/1985, de 25 de juliol, del Parlament de Catalunya, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que puguin generar dependència (BOE 29-XI-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 988/1985, promogut pel Consell de Govern de la Diputació Regional de Cantàbria, contra la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'Aigües (BOE 29-XI-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 990/1985, promogut pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, contra determinats preceptes de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre Òrgans Rectors de les Caixes d'Estalvi (BOE 29-XI-1985).

Desembre

PLANTEJAMENT de la qüestió d'inconstitucionalitat 956/1985, promogut per la Sala del Contenciós-Administratiu de l'Audiència Territorial de Pamplona, per suposada inconstitucionalitat de la disposició addicional 6.ª, núm. 3, de la Llei 5/1983, de 29 de juny, de Mesures Urgents en Matèria Pressupostària, Financera i Tributària (BOE 3-XII-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 993/1985, promogut pel Defensor del Poble, contra la disposició addicional 3.ª, paràgraf 2, de la Llei Orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de Llibertat Sindical (BOE 3-XII-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 1007/1985, promogut per la Junta de Galícia, contra determinats preceptes

de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les Caixes d'Estalvi (BOE 3-XII-1985).

RECURS d'inconstitucionalitat 1036/1985, promogut pel President del Govern, contra la Llei 9/1985, de 30 de juliol, del Parlament de Galícia, de protecció de les pedres ornamentals (BOE 14-XII-1985).

CONFLICTE positiu de competència 1027/1985, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb l'apartat A), núm. 6, de l'annex del Reial Decret 1195/1985, de 5 de juny, sobre qualificació de varietats de cep (BOE 14-XII-1985).

CONFLICTE positiu de competència 1062/1985, plantejat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en relació amb determinats preceptes del Reial Decret 1279/1985, de 24 de juliol, pel qual es regula el Centre de Gestió i Cooperació Tributària (BOE 19-XII-1985).

PLANTEJAMENT de les qüestions d'inconstitucionalitat 996 i 997/1985, promogudes per la Magistratura de Treball núm. 5 de Madrid, per suposada inconstitucionalitat de la disposició addicional 5.ª, núsms. 2 i 3, de la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat de 28 de desembre de 1985 (BE 19-XII-1985).

PLANTEJAMENT de la qüestió d'inconstitucionalitat 1033/1985, promoguda per la Sala del Contenciós-Administratiu de l'Audiència Territorial de Pamplona, per suposada inconstitucionalitat de la disposició addicional 6.ª, 3, de la Llei 5/1983, de 29 de juny, de Mesures Urgents

en matèria Pressupostària, Financera i Tributària (BOE 19-XII-1985).

PLANTEJAMENT de la qüestió d'inconstitucionalitat 1035/1985, promoguda pel Jutjat d'Instrucció núm. 3 de les Palmes de Gran Canària, per suposada inconstitucionalitat de l'article 509 del Codi Penal (BOE 19-XII-1985).

PLANTEJAMENT de les qüestions d'inconstitucionalitat 995, 1057 i 1058/1985, promogudes, la primera per la Magistratura de Treball núm. 4 de Madrid, i les altres dues per la Magistratura de Treball

núm. 5 de Madrid, per suposta inconstitucionalitat de la disposició addicional 5.ª, nús. 2 i 3, de la Llei 44/1983, de 28 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat (BOE 19-XII-1985).

PLANTEJAMENT de la qüestió d'inconstitucionalitat 1061/1985, promoguda per la Sala del Contenciós-Administratiu de l'Audiència Territorial de Pamplona, per suposada inconstitucionalitat de la disposició addicional 6.ª, 3, de la Llei 5/1983, de 29 de juny, de Mesures Urgents en Matèria Pressupostària, Financera i Tributària (BOE 19-XII-1985).